

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی زنده به گور هدایت و سه تار جلال آل احمد با یادداشت های یک دیوانه و شنل نیکلای گوگول

محل انتشار:

دوفصلنامه ادبیات تطبیقی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مریم حسینی - دانشیار دانشگاه الزهراء

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به بحث درباره انتشار آثار گوگول در ایران و تاثیر آن بر دو تن از نویسندگان برجسته معاصر، یعنی هدایت و آل احمد، می پردازد. ادبیات داستانی معاصر ایران در آغاز قرن بیستم سخت تحت تاثیر آثار نویسندگان روس بود و در میان این نویسندگان، گوگول با داستان های طنز و ساده اش جای ویژه ای داشت. در دوره مشروطه نویسندگان ایرانی الاصلی که در تفلیس می زیستند و در آنجا با آثار نویسندگان روسیه آشنا شده بودند، سبک ساده و طنز آمیز گوگول را در نوشته هایشان وارد کردند. زین العابدین مراغه ای و آخوندزاده از جمله این نویسندگان بودند که سبک نویسندگی شان موجب به وجود آمدن روشی تازه در نویسندگی در ایران شد. بسیاری از داستان های گوگول، در آغاز شکل گیری ادبیات جدید ایران به فارسی ترجمه شد و بسیاری از نویسندگان چون صادق هدایت و جلال آل احمد با استفاده از درونمایه ها و شگردهای نویسندگی وی آثاری به وجود آوردند. اگر نگوییم که صادق هدایت در داستان زنده به گور از داستان یادداشت های یک دیوانه ی گوگول برداشت کرده است، می توانیم مطمئن باشیم که مطابق نظریه بینامتنیت، گوگول از جمله نویسندگانی است که آثارش سخت در داستان های فارسی نفوذ کرده و حضور ناخودآگاه دیوانه گوگول را می توان در زنده به گور هدایت دید. همچنین، ممکن است که جلال آل احمد هنگام آفریدن داستان سه تار، آکاکای آکا کیویچ قهرمان داستان شنل را می شناخته است

کلمات کلیدی:

داستان نویسی معاصر ایران، نیکلای گوگول، صادق هدایت، جلال آل احمد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833779>

